

Ας εορτάσουμε «τα της ιατρείας» (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 27 Δεκεμβρίου, 2020

Ναύπακτος, Χριστούγεννα 2020

Ποιμαντορική Έγκύκλιος

Ίερόθεος

ἐλέω Θεοῦ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Πρός τούς Κληρικούς, μοναχοὺς καί λαϊκοὺς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐορτή τῶν Χριστουγέννων ἡ σημερινή ἐορτή, πανήγυρη λαμπρά, ἀπό πλευρᾶς θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως διασώζεται στίς ὁμιλίες τῶν ἁγίων Πατέρων καί στοὺς ὕμνους τῶν ἁγίων ὑμνογράφων. **Τί καί ἂν ὅλα τὰ ἐξωτερικά εἶναι θλιβερά; Ἐμεῖς πανηγυρίζουμε «τά τῆς Θεοφανείας» καί τὰ τῆς δικῆς μας ἀνακλήσεως καί ἐπανόδου στόν Θεό. Ἐάν ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη τρέμη μπροστά στόν θάνατο ἀπό τήν πανδημία τοῦ ἰοῦ, ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ πανηγυρίζουμε βλέποντας τήν ἐνανθρώπησιν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί τίς συνέπειες πού ἔχει γιά τόν ἄνθρωπο.**

Ἐπειδή ἡ σημερινή ἐορτή τῶν Χριστουγέννων εἶναι διαποτισμένη ἀπό τήν ὀρθόδοξη θεολογία, γι' αὐτό, συντονιζόμενος μέ τήν ἱερά ὑμνογραφία τῆς ἐορτῆς, θά σᾶς προσφέρω ἕναν λόγο πνευματικῆς ἰάσεως ἀπό τόν μέγαλο θεολόγο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν **ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο**, ὁ ὁποῖος σέ ὁμιλία του στά «Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος» παρουσιάζει ὅλο τό θεολογικό νόημα τῆς ἐορτῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀπό τόν λόγο αὐτόν θά ἀποσπάσω μερικά χωρία, τὰ ὁποῖα θά σᾶς τά παρουσιάσω ὡς ἕνα ἐόρτιο πανηγυρικό καί θεολογικό «γεῦμα», γιά νά ἀναθαρρήσῃ ἡ ψυχή μας, ἀπό τίς θλίψεις ὅλων αὐτῶν τῶν ἡμερῶν.

Κατά τόν **ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο**, ἡ Εὐα στόν Παράδεισο «τῆς ἐντολῆς

ἐπελάθετο τῆς δοθείσης καὶ ἠττήθη τῆς μικρᾶς γεύσεως», δηλαδή ξέχασε τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ φάγουν ἀπὸ τὸ δένδρο τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ καὶ νικῆθηκε ἀπὸ τὴν μικρὴ γεύση. Ἔτσι ἐξορίσθηκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο «καὶ τοὺς δερματίνους ἀμφιέννυται χιτῶνας», «ἴσως τὴν παχυτέραν σάρκαν καὶ θνητὴν καὶ ἀντίτυπον», δηλαδή ἐνδύθηκε τοὺς δερμάτινους χιτῶνες, πού εἶναι ἢ πιὸ βαρειά σάρκα, ἢ **φθαρτὴ** καὶ ἀντίθετη, καὶ ὁμολογεῖ: «φεῦ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας». Ἀδυνατήσε, **ἀσθένησε ἢ ἀνθρώπινη φύση καὶ μέσα σέ αὐτὴν εἰσέρρευσε ὁ θάνατος** ὡς μέγα θηρίον, γιὰ νὰ κατατρώγῃ τὰ πάντα.

Ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ πολλά ἀμαρτήματα παιδεύτηκε μέ τὸν νόμο, τοὺς Προφῆτες, τίς εὐεργεσίες, τίς ἀπειλές, τίς τιμωρίες, τίς πλημμύρες, τίς πυρκαϊές, τοὺς πολέμους, τίς νίκες, τίς ἥττες, τὰ σημεῖα ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἀπὸ τὸν ἀέρα, τὴν γῆ, τὴν θάλασσα, μέ τίς ἀνέλπιστες μεταβολές ἀνθρώπων, πόλεων καὶ λαῶν, τὰ ὅποια ἀποσκοποῦσαν στό νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ κακία, τελικὰ «*ἰσχυροτέρου δεῖται φαρμάκου ἐπὶ δεινότεροις τοῖς ἀρρωστήμασιν*», δηλαδή **ὁ ἄνθρωπος εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ κάποιον ἰσχυρότατο φάρμακο γιὰ νὰ θεραπευθῇ**. Καὶ ἓνα τέτοιο ἰσχυρότατο φάρμακο, γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ τίς φοβερότερες ἀσθένειες, δηλαδή τίς ἀδελφοκτονίες, τίς μοιχεῖες, τίς ἐπιπορκίες, τίς ἀνώμαλες ἐπιθυμίες, καὶ τὸ χειρότερο καὶ μεγαλύτερο ἀπὸ ὅλα τὰ κακά, τὴν εἰδωλολατρεία καὶ τὴν μετατόπιση τῆς προσκυνήσεως ἀπὸ τὸν Δημιουργό στὰ δημιουργήματα.

Αὐτὸ τὸ ἰσχυρότατο φάρμακο γιὰ τίς μεγάλες ἀσθένειες εἶναι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ πρωταρχικὴ μας εἰκόνα. Γι' αὐτὸ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς «*ἐπὶ τὴν ἰδίαν εἰκόνα χωρεῖ*», δηλαδή εἰσέρχεται **στὴν δική του εἰκόνα, τὸν ἄνθρωπο, ἐνδύεται σάρκα πρὸς χάρι τῆς σαρκὸς καὶ μέ ψυχὴ πνευματικὴ πρὸς χάρι τῆς ψυχῆς μας, καθαρίζοντας ἔτσι τὸ ὅμοιο μέ τὸ ὅμοιό του, καὶ γίνεται τέλειος ἄνθρωπος, ὅμοιος μέ ἐμᾶς, χωρὶς τὴν ἀμαρτία**.

Ἔτσι, **ὁ Χριστὸς μέ τὴν ἐνανθρώπησή Του γίνεται ἰατρός** γιὰ τὴν πεπτωκυῖα φύση μας, καὶ συγχρόνως γίνεται πνευματικὸ φάρμακο καὶ πνευματικὸ ἐμβόλιο. Προσέλαβε τὴν φύση μας γιὰ νὰ τὴν θεραπεύσῃ, εἰσέρχεται μέσα μας γιὰ νὰ μᾶς ἀναπλάσῃ, νὰ δώσῃ ὑγεία στὴν ἀρρωστη θνητὴ φύση μας, ἀπὸ πλευρᾶς πνευματικῆς.

Ὁ Χριστὸς, ὡς ἰατρός, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «*συγκύπτει ἐπὶ τὰ πάθη, καὶ δυσωδίας ἀνέχεται, ἵνα δῶ τὴν ὑγιείαν τοῖς κάμνουσιν*», δηλαδή **σκύβει μέ κατανόηση ἐπάνω στὶς πληγές μας καὶ ἀνέχεται τὴν δυσωδία, γιὰ νὰ δώσῃ τὴν ὑγεία σέ ἐκείνους πού ἀσθενοῦν**. Καὶ συνεχίζει ὁ ἅγιος Γρηγόριος γιὰ νὰ πῆ ὅτι **ὁ Χριστὸς σκύβει ἐπάνω στὸν βόθρο γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ ζῶο πού ἔχει πέσει μέσα σέ αὐτόν**.

Αυτό είναι τό βαθύτερο νόημα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. **Ἐορτάζουμε τήν πνευματική μας ἀναγέννηση, τήν πνευματική μας ἀνάπλαση.** Γι' αὐτό συνιστᾶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Ἐορτάσωμεν, μή πανηγυρικῶς, ἀλλά θεϊκῶς· μή κοσμικῶς, ἀλλ' ὑπερκοσμίως· μή τά ἡμέτερα, ἀλλά τά τοῦ ἡμετέρου, μᾶλλον δέ τά τοῦ Δεσπότου! μή τά τῆς ἀσθενείας, ἀλλά τά τῆς ἰατρείας· μή τά τῆς πλάσεως, ἀλλά τά τῆς ἀναπλάσεως». Δηλαδή **νά ἐορτάσουμε ὄχι μέ δημόσιες πανηγύρεις, ἀλλά μέ τρόπο θεϊκό, ὄχι μέ τρόπο κοσμικό, ἀλλά μέ ὑπερκόσμιο, ὄχι τά δικά μας, ἀλλά τοῦ δικοῦ μας, τοῦ Δεσπότου μας, ὄχι τά σχετικά μέ τήν ἀσθένεια, ἀλλά τά σχετικά μέ τήν θεραπεία, ὄχι τά τῆς δημιουργίας μας, ἀλλά τά τῆς ἀναδημιουργίας μας.**

Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ διάβολος στόν Παράδεισο πέταξε τόν δικό του δηλητηριώδη ἰό μέσα στήν ψυχή μας καί αὐτός ὁ ἰός ἀπό τότε κατατρώγει τήν ψυχή καί τό σῶμα μας. Ὅμως, δέν ὑπῆρχαν ἀποτελεσματικά καί κατάλληλα πνευματικά φάρμακα καί πνευματικά ἐμβόλια γιά νά ἀντιμετωπίσουν τό καταστρεπτικό του ἔργο. Παντοῦ ἐπικρατοῦσαν οἱ συνέπειες τῆς ἀσθενείας αὐτῆς, πού εἶναι οἱ ἁμαρτίες, τά πάθη, ὁ θάνατος. Βασανίζοταν ὀλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος.

Ὅταν ἔφθασε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἦλθε ὁ πραγματικός Ἴατρός, ὁ Χριστός, πού εἶναι τό ἰσχυρότατο φάρμακο καί τό ἰσχυρότατο πνευματικό ἐμβόλιο, τό ὁποῖο λαμβάνουμε μέ τά Μυστήρια, ἰδιαίτέρως τό λαμβάνουμε κατά δόσεις μέ τό Μυστήριο τῆς θείας Μεταλήψεως τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, γιά νά νικήσουμε τόν θάνατο, τόν πνευματικό καί σωματικό.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Πνευματικό Νοσοκομεῖο, ὅπου δρᾷ Αὐτός ὁ μέγας Ἴατρός, ὁ Χριστός, μέσα στό ὁποῖο ὑπάρχουν οἱ πνευματικοί ἰατροί, τά πνευματικά φάρμακα καί τά πνευματικά ἐμβόλια **γιά νά νικήσουμε τόν μεγαλύτερο ἐχθρό μας πού εἶναι ὁ πνευματικός θάνατος.** Εἶναι δέ πολύ ἐπικίνδυνο νά χωρίζη κανεῖς τήν Ἐκκλησία ὡς θεραπευτήριο καί ὡς κοινωνία θεώσεως, ἀπό τόν ἱερό θεσμό της. Ὅπως εἶναι δύσκολο καί ἐπικίνδυνο νά χωρίζη κανεῖς ἕνα Νοσοκομεῖο, πού ἀσχολεῖται μέ τήν θεραπεία τῶν σωματικῶν ἀσθενειῶν, ἀπό τήν διοικητική του λειτουργία. Μπορεῖ σέ ἕνα Νοσοκομεῖο τά διοικητικά του ὄργανα νά κάνουν κάποιο λάθος, ἀκόμη καί κάποιος ἰατρός νά μή θεραπεύη σωστά, ἀλλά **δέν καταργοῦμε τό Νοσοκομεῖο, οὔτε ἀπομακρυνόμαστε ἀπό αὐτό, οὔτε ἀναζητᾶμε θεραπεία ἐκτός τοῦ Νοσοκομείου.**

Τήν περίοδο αὐτήν πού διερχόμαστε τούς περισσότερους ἀνθρώπους ἔχει καταλάβει θλίψη, ἀπελπισία, ἀπόγνωση ἀπό τήν μεγάλη ὑγειονομική κρίση, καί ὅλοι ἀναμένουν κάποιο νέο φάρμακο καί κάποιο νέο ἐμβόλιο κατά τοῦ νέου ἰοῦ, καί **εὐχόμαστε**

στόν Θεό και γι' αυτό. Αλλά πρέπει να γνωρίζουμε ότι υπάρχει και ένας χειρότερος ίός, πού είναι η άμαρτία, η οποία θεραπεύεται από τον Υίο και Λόγο του Θεού, πού ἐνηθρώπησε για να γίνη για μᾶς φάρμακο και ἐμβόλιο, τά ὅποια χορηγοῦνται μέσα στήν Ἐκκλησία, για να νικήσουμε και ἐμεῖς ἐν Χριστῷ τόν διάβολο, τήν άμαρτία και τόν θάνατο.

Αυτά ἐορτάζουμε αυτές τίς ἡμέρες και πρέπει να πανηγυρίζουμε θεϊκῶς. Καί να μή στενοχωρούμαστε για «τά τῆς άσθενείας», αλλά να χαιρόμαστε για «τά τῆς ίατρείας» ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῦ Ὁποίου τό ἄπειρο ἔλεος να εἶναι μαζί σας.

Μέ πατρικές εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Ναυπάκτου και Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

(Πηγή: parembasis.gr)